

Peki, ama Peygamber (s) efendimiz bu denli ayrımcı bir sözü nasıl kullanabilirdi?

İbrahim (a) bir ayrımcı mıydı? Ya da Nuh (a) veya Musa (a)? Eğer şia sözü ayrımcılık ya da bölücülük ifade eden bir kelime olsaydı, ne Allah onu yüksek mertebeli peygamberleri için kullanırdı, ne de Hz. Muhammed (s) onları överdi.

Hiz. Peygamberin (s) hiç bir zaman Müslümanları fırkalara ayırma niyetinde olmadığını belirtmekte fayda vardır. Ümmete İmam Ali'ye, onun sağlığında temsilcisi olarak ve kendisinden sonra, onun halefi ve halifesi olarak uymayı emretti. Maalesef peygamberin (s) bu emrine uyanların sayısı pek az olmuş ve onlara "Ali'nin Şiası" denmiştir. Onlar her türlü tefrika ile takibata maruz kalıp, Allah'ın insanlığa rahmeti olan Hiz. Peygamberin (s) vefat ettiği günden itibaren, çok ıstırap çekmişlerdir. Tüm Müslümanlar Resulullah'ın (s) arzu ettiği şekilde davranmış olsaydı, bugün İslam'da herhangi bir guruplaşma ya da fırkalaşma olmayacaktı. Bir rivayete göre, Resulullah (s) demiştir ki:

"Benden kısa bir süre sonra, kargaşa ve nefret aranızda çıkacaktır. Böyle bir durum söz konusu olunca, çıkın ve Ali'yi arayın, çünkü o hakkı batıldan ayırabiliyor."

□ Ali Muttaki el-Hindi, *Kenz ul-'Ummal*, (Multan) c. 2, s. 612, No. 32964

Daha önce de değindiğimiz Kur'an metni ile ilgili, bazı sünni alimler peygamber ailesinden (Ehl-i Beyt'ten) altıncı imam olan İmam Ca'fer es-Sadık'tan (a), şunları rivayet etmiştir:

"Allah'ın "Hep birlikte Allah'ın ipine sınıksıkı yapışın; parçalanmayın" ayetinde kastettiği ip işte biziz."

□ El-Se'lebi, *Tefsir el-Kebir*, Âl-İmran sûresi, 103. ayeti açıklamasında

□ İbn Hacer el-Heytami, *El-Seva'ik el-Muhrika*, (Kahire) c. 11, böl.1, s. 233

Bundan anlaşılır ki, Allah ayrımcılığı yargılamaktadır. Onun ipinden ayrılanları yargılamaktadır, ona sınıksıkı sarılanları değil!

Sonuç:

Şia teriminin Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın büyük kullarının takipçileri için ve Resulullah'ın (s) hadislerinde de İmam Ali'nin taraftarları için kullanıldığını gösterdik. Allah tarafından seçilmiş böyle bir rehber uyan kimse, dindeki kavgalardan emin olarak Allah'ın ipine sınıksıkı sarılmış ve cennet müjdesi verilmiştir.

**Hakiki İslam hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek için,
aşağıdaki sayfa adresini ziyaret ediniz.:**

<http://al-islam.org/faq/>

v1.0

*Hep birlikte Allah'ın ipine sınıksıkı yapışın; parçalanmayın.
(Kur'an-ı Kerim, Âl-İmran sûresi, 103)*

Neden "Şia" ?

Şia tanımı, Peygamber'in soyundan gelen imamlara (Ehl-i Beyt) inanan müslümanlar tarafından kullanılmaktadır. Onlar bu sözü ayrımcılık yapmak ya da müslümanlar arasında bölünme meydana getirmek için kullanmıyorlar. Aksine, bu sözü, Sünnî veya Selefi gibi sözlerin ortaya çıkmasından önce, Kur'an kullandığı için, Hiz. Muhammed (s) kullandığı için ve ilk müslümanlar kullandığı için, kullanıyorlar. .

Kur'an'da "Şia"

"Şia" kelimesinin sözlük anlamı, "tarafdar, bir topluluğun, bir partinin üyesi"dir. Allah Kur'an'da bazı hak ehli kullarının başka hak ehli kullarının "şia"sı olduğunu belirtmiştir.

Şüphesiz İbrahim de onun (Nuh'un) şiasındandı.
(Kur'an-ı Kerim, Saffat sûresi, 83)

Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada, biri kendi şiasından, diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbirleriyle döğüşür buldu. Kendi şiasından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi...
(Kur'an-ı Kerim, Kasas sûresi, 15)

Anlaşıldığı gibi, Allah kitabında şia kelimesini, yüksek mertebeli peygamberleri ve onun takipçileri için kullanmıştır.

Birisi, hak ehli kulların şiası (takipçisi) oldu mu, Şia olmanın yanlış bir tarafı yoktur. Öbür tarafta, birisi bir zalimin ya da günah ehli birinin şiası oldu mu, bu liderin kaderine ortak olacaktır. Kur'an-ı Kerim'de, toplulukların hesap gününde liderleriyle (imamlarıyla) gelecekleri belirtilir. Allah diyor ki:

Her insan topluluğunu önderleri ile birlikte çağıracağımız o günde...
(Kur'an-ı Kerim, Isra sûresi, 71)

Hesap gününde, her bir topluluğun takipçilerinin kaderi, o topluluğun imamının kaderine bağlıdır. (Gerçekten de bu imama uydukları şartıyla) Allah Kur'an'da, iki çeşit imamdan bahseder:

Onları, (insanları) ateşe çağırın imamlar kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir. Bu dünyada arkalarına lânet taktık. Onlar, kıyamet gününde de kötülenmişler arasındadır.
(Kur'an-ı Kerim, Kasas sûresi, 41-42)

Kur'an ayrıca, Allah tarafından insanlığa rehber olarak tayin edilmiş imamların varlığından söz eder:

Sabrettikleri ve âyetlerimize kesinlikle inandıkları zaman, onların içinden, buyruğumuzla doğru yola ileten rehberler tayin etmiştik.
(Kur'an-ı Kerim, Secde sûresi, 24)

Herhalde bu tür imamların takipçileri (Şiası) hesap gününde gerçek kazançlı olacak olanlardır.

Bu imamların gerçek takipçileri (şiası), hesap gününde gerçekten başarılı olacak olanlardır.

Hadislerde Şia

İslam tarihinde, "Şia" kelimesi özellikle İmam Ali'nin (a) takipçileri için kullanılmıştır. BU tanım daha sonra icat edilmiş bir şey değildir! Bu terimi kullanan ilk kişi, Allah'ın resulünün tâ kendisi idi. Kur'an'ın aşağıdaki ayeti nüzul olunca:

İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır.
(Kur'an-ı Kerim, Beyyine sûresi, 7)

Hz. Peygamber (s) Ali'ye yönelerek: "**Bu senin için ve senin şian içindir.**", demiştir.

Ayrıca dedi ki: "**Canımı elinde tutanın adına yemin ederim ki, bu adam (Ali) ve onun şiası hesap gününe kadar kurtuluşun teminatı olacaklardır.**"

- ❑ Celâl ed-Din el-Suyuti, *Tefsir ed-Durr ul-Mensur*, (Kahire) c.6, s.379
- ❑ İbn Cerir el-Taberi, *Tefsir Cami' el-Beyan*, (Kahire) c.33, s.146e
- ❑ İbn Esâkir, *Tarih Dimeşk*, c.42, s.333, s.371
- ❑ İbn Hacer el-Heytami, *El-Seva'ık el-Muhrika*, (Kahire) c.11, böl.1, s. 246-247

Hz. Peygamber (s) demiştir ki: "**Ya Ali! Sen ve senin şian (hesap gününde) razı olacak ve Allah onlardan razı olacak**, ve senin düşmanların onun huzuruna kızgın ve boyunları tutulmuş olarak geleceklerdir.

- ❑ İbn el-Esir, *En-Nihaye fi ğarib el-hadis*, (Beyrut, 1399), c.4, s.106
- ❑ El-Taberani, *Mu'cem el-Kebir*, c.1, s. 319
- ❑ El-Heytami, *Mecmua el-Zeva'id*, c.9, No. 14168

Resulullah (s) demiştir ki: "**Müjde, ya Ali! Şüphesiz, sen ve senin şianın yeri cennet olacaktır.**"

- ❑ Ahmed İbn Hanbel, *Feza'il es-Sahaba*, (Beyrut) c.2, s.655
- ❑ Ebu Nu'aym el-İsbahani, *Hilyatul Evliya*, c.4, s.329
- ❑ El-Hatib el-Bağdadî, *Tarih Bağdad*, (Beyrut) c.12, s.289
- ❑ El-Taberani, *Mu'cem el-Kebir*, c.1, s.319
- ❑ El-Heytami, *Mecmua el-Zeva'id*, c.10, s.21-22
- ❑ İbn Esâkir, *Tarih Dimeşk*, c.42, s.331-332
- ❑ İbn Hacer el-Heytami, *El-Seva'ık el-Muhrika*, (Kahire) c.11, böl 1, s.247